

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Megeesznek egy zongorát*

Forrás:

Magyarország

Byp.
(Hely)

1920 X/19
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.1

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinnyomda 1920

Megeesznek egy zongorát

Régi családi órák, amelyek üvegburra alatt melen keinyegnek, nagyanyántól maradt porcellánok és perzsaszőnyegek aggodalommal várják ma a lakások éjjeli csendjében a reggelt. Sohasem tudják, mit hoz rájuk a másnap, hova, kinek a kezébe jutnak meghitt otthonukból. Ki lesz a gazdájuk a régi helyett, aki szeretettel simogatta eddig őket. Az ugynevezett középosztály, amelynek sorába tartozni ma a legutolsó élvezet, abból él, hogy tud megcsokott értékein. A háziasszony a vasárnapi ebédet sóhajtvá találja föl és némán néz a leveses tányérba az egész család, a sokfőköcs szekrényt, vagy a herendi vázát ebédelik meg ilyenkor és lelkifurdalással nyelik le a mákos-tésztát, amelynek ilyen nagy ára van. Ez az új lékvándorlás, amelyen keresztül a gobelin vadászjelenetből töltött káposzta lesz, eddig még egy közbeeső stációt terelt, amennyiben előbb eladták a kedves holmit, azután az árát megették. Ha már így kell lenni, mi az ördögnek ennyit tréfálni a dologgal, — gondolta magában egy

derék kerekgyházi ur — nyilvánvalóan bírtokos, — mi szükség van itt a közbeeső pénzre, amely ugyse ér semmit. Igen, így gondolta és a következő hirdetést tette közzé:

Adok egy 120 kilogrammos hizott sertést, 100 liter bort és egy zsák nullás lisztet egy jókarban levő zongoráért!

Igaz, hogy a zongora, a hangszerek tankja, nagyon drága ma, viszont a hizott disznóban, nullás lisztben és borban kifejezett ajánlat olyan csábító, hogy bizonyára sok pesti házban gondolkodtak ma azon, hogy miképpen fogják a szobában a butorokat másképpen elhelyezni, hogy leplezzék azt a sarkot, amely üresen marad, ha a zongorát elviszik. A szívekbe belenyilat valami, a fekete zongorában is megpattan talán az elváltástól egy fiúr, de hiába élni kell, élni nem lehet és a gyomorhangja erősebb, mint a Chopin-valceré. A zongora elmegy Kerekgyházára, a házban néhány hónapra biztosítva van az élet, a szomszédra pedig megenyhülés új, boldog korszaka köszönt, mert nem hallja többé a zongorát.